

Goed voorbeeld maar wij zijn nog niet zo ver

De match tussen Magnus Carlsen en Fabiano Caruana heeft ons de ogen geopend. Laat die stomme computers maar rekenen. Het doet er niet meer toe. Het eindresultaat is al bekend. Een ordentelijke schaakpartij is remise. Punt uit. De rest is spelerei. En dat is niet nieuw. Capablanca en Aljechin scoorden in 1927 al 25 remises. Karpov en Kasparov brachten dat record in 1984 op 40 remises, waar zij 48 partijen en vijf maanden over deden. Geen mens dat meer dan die twee nog ergens om zaten te schaken. Nu in Londen moesten we het doen met twaalf remises, meer niet, waarna er nog wat gooi en smijtwerk volgde om de winnaar te bepalen. De winnaar van wat?

Jammer genoeg zijn wij nog niet zo ver. We proberen het wel, maar vaak glipt het ons net weer door de vingers. Dan hebben we opeens tot onze schrik verloren of nog gekker: gewonnen. Er is dan iets fout gegaan. Remise is, zoals in Londen aangetoond, de juiste uitslag. Het mag met een pion meer of een pion minder, ongelijke lopers, driemaal dezelfde stelling, pat of eeuwig schaak. Je kan het ook overeenkomen als je het niet vertrouwt.

Afgelopen vrijdagavond speelden de schakers van Castricum tegen de schakers van Caissa-Eenhoorn. Beide teams brachten er niet veel van terecht. Alleen Heleen van Arkel en Robin Duson, en Victor de Vries en Sernin van de Krol begrepen wat er van hen verlangd werd. Zij hielden de zaak na allerlei ogenschijnlijk duizelingwekkende toeren keurig in evenwicht. Dat zijn dan ook meisjes en jongens uit de moderne school. De rest hakte er weer ouderwets op los. Alsof het er niet toe doet. Hadden zeker de afgelopen drie weken niet zoals ik met het bord op schoot zitten kijken naar die o zo interessante maar stomvervelende match Carlsen-Caruana.

Victor de Vries en Sernin van de Krol lieten dus zien hoe het moest. Zij speelden de sterren van de hemel. Sernin (met zwart) had zojuist op f4 een paard van Victor (met wit) buit gemaakt, maar Victor laat er geen gras over groeien en offert ook nog even een toren op b7:

21. Tb1xb7 Kc8xb7 22. Pf3-e5 Df5-e6 23. Te1-b1+ Kb7-c7 24. Pe5xc6 Td8-d5

Gewiekt, maar misschien was Td8-b8 toch beter geweest, dat was de toren op h8 ook in het spel betrokken geworden. Nu moet de toren op d5 het in zijn eentje proberen te roeien.

De diagonaal van de witte loper is onderbroken, maar Victor zet de aanval onvervaard voort en zwart verdedigt moedig: 25. Pc6-b4 Td5-b5 26. Pb4xa6+ De6xa6 27. Da4xc4+ (?) Kc7-b6

Even tussendoor. De match Carlsen-Caruana werd becommentarëerd door Anish Giri en Pjotr Svidler met Alexandr Grisjtsjoek (wat een naam) als side-kick. Zij probeerden de stemming er in te houden met grappen en anekdotes en vooral de kinderen van Grisjtsjoek (hoe doe ik het hè) zorgden voor veel jolijt. Je zag ze niet, maar hoorde ze des te beter. Op de achtergrond braken ze zo nu en dan de boel af. Bij een partij, ik weet niet meer welke, wisten Giri en Svidler het zeker: die zou gewonnen gaan worden, was het niet door wit dan wel door zwart. Maar remise? Uitgesloten.

Dat was dus precies wat ik ook bij bovenstaande partij dacht. En het duurde even voordat ik, samen met Victor, vrede had met de remise, die er nog net in zat: 28. Dc4-c5+ Kb6a5 29. Dc5-a3+ Ka5-b6 30. Ka3-c5+ ... totdat ik thuis kwam en het rekenmonster met 28. Lg2-f1 op de proppen kwam. Makkelijk is anders, maar zo had het dus toch nog mis kunnen gaan 😊

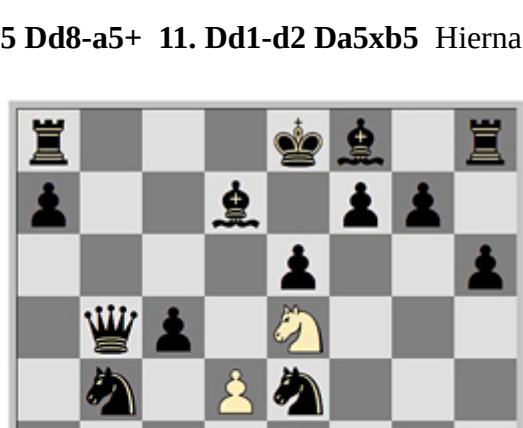

Dat Bert van Oudvorst won zij hem vergeven. En Sander Mossing Holsteijn ook. Hij had taakstraf. Hij moet, als ik het goed begrepen heb, van Aart Strik twee partijtjes voor het eerste spelen. Dit was zijn eerste.

En dat Robert van der Wal op het eerste bord van Roy Kerkhoven won kunnen we hem ook niet euveld duiden. Roy schoot namelijk op de negende zet al een bok van enige omvang.

9. Lc1-e3? b7-b5 10. Lc4xb5 Dd8-a5+ 11. Dd1-d2 Da5xb5 Hierna duurde het niet lang meer:

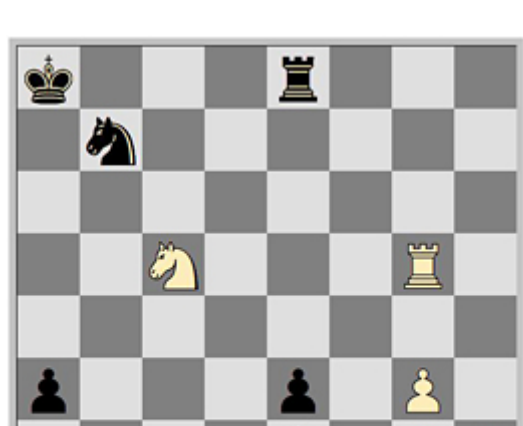

Robert dacht nog heel even na. Remise was geen optie. Ik stond er met mijn neus bovenop. 15. b2-b3 Db5-a6 16. d4xc5 Da6-a3+ 17. Kc1-b1 Da3xa2+ 18. Kb1-c1 Da2-a1 mat

Heleen van Arkel en Robin Duson trakteerden de toeschouwers op zetherhaling. Eric van der Klooster en Nico Kuijs verloren hun partij. Had niet gehoeven hoorde ik twee andere stuurlui fluisteren.

En als kers op de taart won Wouter Beerse na lang doorzetten zijn partij tegen Gerrit Roos, die helemaal rood was aanggelopen. Wij rekenen het hem (Wouter) niet aan. Wat hij liet zien was knap.

Zwart heeft net Pd6-b7 gedaan. Wouter bedenkt zich niet en slaat het paard. En na koning slaat paard gaat hij niet meteen op de a-pion af, maar geeft hij eerst nog even schaak op b5! Wouter is een held. Castricum wint met 5-3